

Min mor dog, när jag var 5 år. När jag blev 9 år, fick jag ut sin vaktspås. I ton fick jag maken ett par knibxor, / skjörter, var kvinnan snäll, gav hon mig litet "höscho" vill till skinnpor. Jag fick det om efter- hosten, och det skulle vara till nästa år.

När jag var 14 år, fick jag det litet bättre ton. Då skulle jag gå och tala för prästen. Då var jag hude på Flanckelören boställe. Då fick jag ett par halvstövlar. Till konfirmationen fick jag en svart kostym.

Det var Pirvics - silk. Den

såldes valarvis; söte valen. När
det grismade ropade bonden. Då
fick jag en halv sill och en
brödbit med mig ut. På kvällen
var det kokta pansoffler och
en halv sill igen. Det var
all maten.

(Det skulle vara om rön-
dagarna vi fick kaffe.

Mis Månson i Skerping-
arp var riksdagsman. När han
var uppe på riksdagen, lärde
han sig dricka kaffe. Redan
snackade han om kaffet och
hade liket med sig hem. Hans
fru skulle koka det. Hon la de
bönerna i en gryta och ta ett

skicka fläsk i. Sedan klagade hon,
att bönderna inte ville gå ihop.

Har var två vargar en
gång. Min far såg en. En fog
en ko. Jag har l-a-m. kort
skidor efter dem. De höjde vinn
till Ribbeshared med skidor. Vi
fick inte tag på vargarna. Folk
var rädda för dem. Vi vågade
inte gå i markerna.

I L: f. Olof hade de smig-
at vargen. Där sköt de honom.

* Jag var inte rädd. Jag hade en lång
kniv med hylsa om till slar.

M. 11324 : 4

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

De bodde de hade nytt par i så-
dana, som visade såna djur. Det
var 1895 här var mycket snö
då. Här var en dalkulla, som
kom hit. Hon tog på sig att
gå bort dem. Och de kom bort
också. Dalkullor var de bästa
att hålla.

Här var här varglo. Jag
hade alltid brukat lägga ut
as till rävarna. En morgon när
jag kom ut var där blod och
spår. Han gick upp över bron
där ingade jag honom, varglon.

Det var vid samma tid.
Här var mycket snö, så man
måste ha skidor. Det var pi

nitse sådana skidor som en.
De var lika långa, men åt-
minstone 6 tum breda. Över tår-
na var det en senn. De var tunga
att bära på.

Min farfar kallades Ola
Gimner, jag har kallats Mårten
Gimner. När böndernas kor kom
ni på godset (Kristinehov?)
mark och gick till skalle för
jägarens dunn. ^{slap} Det var som i skog-
vaktare nu. Bönderna skulle tö-
ra varje ko med 3 daler 50 öre.
Men vanligtvis blev det bränn-
vin. Då sade de att han
gavde korna, så fick han
koka "Gimner".

Då hade de rockenpiken. Då samlades alla jägare och skrikare. drivare. Det var roligt att komma med och skrika.

De ringade säven på gräs i snön. Sedan bröddes drivare och skuffas. Den som stod närmast jägarna kallades skotbrän. Han skulle skrika bra. Den som ringat säven ledde jakten och gav becken, när de skulle skrika. Brän sprang mot jägarna, som var tygla.

De hade sävagille på kvällen samma dag, som de skrifit säven, hos den som ledde om marken, där säven var skruten.

H. C. 7.

M. 11324 :7

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Det var brännvin som fyllt till och
bröd. De sålde skinnen och hade
fest för det. Torst den 10 november
är skinnen bra. Då är de utfatt-
da och vita på insidan. Tydligare
är de mörka på insidan.

Ränskinshandlaren kom
från Småland en gång om året i
februari. De som hade många
skinn, tog dem till Växjö mark-
nad. De reste med krig från Väll-
sjö. Det var de stora jägarne
på godsen. De kunde ha 25-
30-40 skinn. Men det reste till
Flörby marknad. Växjö marknad
(första torsd. i febr) var vid samma
tid, lite senare.

M. 11324 : 8

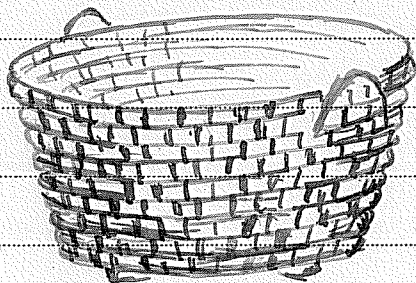
LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Jag har gjort mycket
korgar. Både av ena, vicle och
halv. Till halvkorgar skall
det vara råghalm. Flest skall
den byggas medan den är grön.
Det går inte så mycket åt. För
föskade de med pilsar. Då
blev det fri halm. På höstar-
na helst när borin fallit
av "tar man" "föste" beakved
Det skall vara tunnslöcka ~~gen~~
kvistar, helst taka utan grenar.
De skall bakas i bakugnen
så att man kan ta av barken.
Sedan gör man långa smala
band av grenarna med hjälp
av en fjäder. Dessa band

M. 11324 :9

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

snos omkring halmen.

För en sådan halmkorg
kunne man få 2 kr i min
barnedom. Det lärde sig vite
mycket att göra korgar. Man
sålde dem bara hemma. Jag
fick beställningar.

Man sålde mine och gör-
de korgar. Det var bergsträa blå.

M. 11324 :10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Hemmenshöjagården skul-
le delas i 7 delar. Det var gubben,
Anders Eriksson, han hade 7
pågar. Där var två toser och två.
De fick hälften mot pågarne.
Pågarne fick var 10 000 daler och
sin jord. Gubben blev utfattig
sedan. Det är noch 300 år till-
baka sedan detta. Det är sådant
som de äroft och berättar. Hem-
menshöj är en bynn.

M. 11324 : //

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I Ragarpsby var det
sju torpare till den stora gården.
Det var torparna, som bodde i
byn.

De skulle betala 15 0 kr. om
året till gården och göra dagsver-
ken.

De skulle göra:

50 årlagsdagsverken.

25 femtimmersdagsverken.

spinna fem skåpmsel blår.

plocka ett fot kröser.

göra ett tjög kvastar.

När jag var liten fick
jag låra låror först och sedan
hårda, så att mor hade att

spinnna för dagen. Vi hade en
sådan där liten lampa, frans-
lampa med linsarmstake.

Det fanns "brölloppsskua"
i Hemmenchojs. Om kvällarna,
när de torbade, samlades de
där och dansade. Vid malles-
kan samlades de liksom, spe-
lade och dansade på vägar. Det
var nog fruktansvärt. Varje gård
fick sköta sitt arbete och leja folk.
Gårdarna hjälpte inte varandra.

Fl 67.

Vid kornvägar dansade vi i flä-
skor och tofflor.